

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2020/1828,
annettu 25 päivänä marraskuuta 2020,
kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY
kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/1925, annettu 14 päivänä syyskuuta 2022	L 265	1	12.10.2022

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
(EU) 2020/1828,**

annettu 25 päivänä marraskuuta 2020,

**kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista
edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt sen varmistamiseksi, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytettävissä edustajakannejärjestelmä, jolla suojataan kuluttajien yhteisiä etuja, ja samalla säädetään asianmukaisista takeista perusteettomien oikeudenkäyntien välttämiseksi. Tämän direktiivin tarkoituksena on kuluttajansuojan korkea taso saavuttamalla myötävaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan lähentämällä edustajakanteita koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjä osia. Tätä varten tämän direktiivin tavoitteena on myös parantaa kuluttajien oikeussuojan saatavuutta.

2. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita antamasta tai pitämästä voimassa menettelyllisiä keinoja kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi kansallisella tasolla. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että ainakin yksi menettelymekanismi, jonka avulla oikeutetut yksiköt voivat nostaa sekä kielto- että hyvitystoimenpiteitä koskevia edustajakanteita, on tämän direktiivin mukainen. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei saa olla perusteena kuluttajansuojan heikentämiselle liitteessä I lueteltujen säästöjen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

3. Oikeutetuilla yksiköillä on vapaus valita mikä tahansa menettelyllinen keino, joka on niiden käytettävissä unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan elinkeinonharjoittajia vastaan nostettaviin edustajakanteisiin, jotka perustuvat siihen, että elinkeinonharjoittajat ovat rikkoneet liitteessä I tarkoitettuja unionin oikeuden säännöksiä, mukaan lukien säännökset sellaisina kuin ne ovat saatettuina osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseiset rikkomiset aiheuttavat haittaa tai saattavat aiheuttaa haittaa kuluttajien yhteisille eduille. Tällä direktiivillä ei rajoiteta liitteessä I tarkoitettun unionin lainsäädännön säännösten soveltamista. Sitä sovelletaan kotimaisiin ja rajat ylittäviin oikeudenloukkauksiin, myös silloin, kun kyseiset oikeudenloukkaukset lakkasivat ennen edustajakanteen nostamista tai silloin, kun kyseiset oikeudenloukkaukset lakkasivat ennen edustajakanteen vireilläolon päättymistä.

▼B

2. Tällä direktiivillä ei vaikuteta unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä oleviin sääntöihin, joissa kuluttajien käytettäväksi on asetettu sopimukseen perustuvia tai sopimukseen perustumattomia oikeussuojakeinoja 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenloukkausten varalta.

3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta niiden unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta, erityisesti tuomioistuimen toimivaltaa ja siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa sekä sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevia sääntöjä.

*3 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei liity hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 2) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka kuuluu kyseisen henkilön elinkeino- tai ammattitoimintaan, mukaan luettuna kyseisen henkilön nimissä tai puolesta toimiva muu henkilö;
- 3) 'kuluttajien yhteisillä eduilla' kuluttajien yleistä etua ja erityisesti hyvitystoimenpiteiden yhteydessä tietyn kuluttajaryhmän etuja;
- 4) 'oikeutetulla yksiköllä' mitä tahansa kuluttajien etuja edustavaa järjestöä tai julkista elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt tämän direktiivin mukaisesti oikeutetuksi nostamaan edustajakanteita;
- 5) 'edustajakanteella' kannetta, jonka avulla suojataan kuluttajien yhteisiä etuja ja jonka on nostanut kuluttajien puolesta kantajana toimiva oikeutettu yksikkö kieltotoimenpiteen, hyvitystoimenpiteen tai molempien hakemiseksi;
- 6) 'kotimaisella edustajakanteella' edustajakannetta, jonka oikeutettu yksikkö on nostanut siinä jäsenvaltiossa, jossa oikeutettu yksikkö oli nimetty;
- 7) 'rajat ylittävällä edustajakanteella' edustajakannetta, jonka oikeutettu yksikkö on nostanut muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa oikeutettu yksikkö oli nimetty;
- 8) 'menettelyllä' elinkeinonharjoittajan tekoa tai laiminlyöntiä;
- 9) 'lainvoimaisella päätöksellä' jäsenvaltion tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöstä, johon ei voida tai ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin;
- 10) 'hyvitystoimenpiteellä' toimenpidettä, joka velvoittaa elinkeinonharjoittajan tarjoamaan kuluttajille, joita kanne koskee, hyvitystä esimerkiksi maksamalla vahingonkorvausta, korjaamalla tai vaihtamalla tavara, alentamalla hintaa, purkamalla sopimuksen tai palauttamalla maksetun kauppahinnan tarpeen mukaan ja unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2 LUKU

EDUSTAJAKANTEET

4 artikla

Oikeutetut yksiköt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeutetut yksiköt, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet edustajakanteiden nostamista varten, voivat nostaa tässä direktiivissä säädettyjä edustajakanteita.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksiköt, erityisesti kuluttajajärjestöt, mukaan lukien useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa olevia jäseniä edustavat kuluttajajärjestöt, voivat tulla nimetyiksi oikeutetuiksi yksiköiksi kotimaisten edustajakanteiden tai rajat ylittävien edustajakanteiden taikka molempien nostamista varten.
3. Jäsenvaltioiden on nimettävä 2 kohdassa tarkoitettu yksikkö, joka on tehnyt pyynnön nimeämisestä oikeutetuksi yksiköksi rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten, jos kyseinen yksikkö täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) yksikkö on oikeushenkilö, joka on perustettu sen nimeävän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja se pystyy osoittamaan, että sillä on ollut tosiasiallista julkista toimintaa kuluttajien etujen suojaamisen alalla vähintään 12 kuukautta ennen sen nimeämispyyntöä;
 - b) sillä on sääntömääräisen tarkoituksensa mukaisesti oikeutettu intressi suojata kuluttajien etuja liitteessä I tarkoitetuissa unionin oikeuden säännöksissä säädetyllä tavalla;
 - c) se on voittoa tavoittelematon;
 - d) se ei ole maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena eikä sitä ole todettu maksukyvyttömäksi;
 - e) se on riippumaton eivätkä siihen vaikuta henkilöt, jotka eivät ole kuluttajia, erityisesti elinkeinonharjoittajat, joilla on edustajakanteen nostamiseen liittyvä taloudellinen intressi, myös kolmansilta osapuolilta saatavan rahoituksen tapauksessa, ja sillä on tätä varten käytössään menettelyjä, joilla estetään tällainen vaikuttaminen samoin kuin asianomaisen yksikön, sen rahoittajien ja kuluttajien etujen väliset eturistiriidat;
 - f) se asettaa julkisesti saataville selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä asianmukaisella tavalla, erityisesti verkkosivustollaan, tiedot, jotka osoittavat, että yksikkö täyttää a–e alakohdassa luetellut vaatimukset, ja tiedot rahoituksensa lähteistä yleisellä tasolla, organisaatio-, hallinto- ja jäsenyysrakenteestaan, sääntömääräisestä tarkoituksestaan ja toiminnastaan.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimukset, joita ne käyttävät nimitäkseen yksikön kotimaisten edustajakanteiden nostamiseen oikeutetuksi yksiköksi, ovat johdonmukaisia tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden kanssa, jotta tällaiset edustajakanteet toimivat tehokkaasti ja vaikuttavasti.

▼B

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 3 kohdassa lueteltuja vaatimuksia sovelletaan myös kotimaisten edustajakanteiden nostamiseen oikeutettujen yksikköjen nimeämiseen.

6. Jäsenvaltiot voivat nimetä yksikön oikeutetuksi yksiköksi kyseisen yksikön pyynnöstä tapauskohtaisesti tietyn kotimaisen edustajakanteen nostamista varten, jos se täyttää kansallisessa lainsäädännössä säädettyt oikeutetun yksikön nimeämistä koskevat vaatimukset.

7. Sen estämättä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat nimetä julkisia elimiä edustajakanteiden nostamiseen oikeutetuiksi yksiköiksi. Jäsenvaltiot voivat säätää, että julkiset elimet, jotka on jo nimetty direktiivin 2009/22/EY 3 artiklassa tarkoitetuiksi oikeutetuiksi yksiköiksi, pysyvät oikeutetuiksi yksiköiksi nimettyinä tätä direktiiviä sovellettaessa.

*5 artikla***Oikeutettuja yksiköitä koskevat tiedot ja niiden seuranta**

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luettelo rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten etukäteen nimeämistään oikeutetuista yksiköistä, mukaan lukien kyseisten oikeutettujen yksiköiden nimi ja sääntömääräinen tarkoitus, viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2023. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle aina, kun kyseeseen luetteloon tehdään muutoksia. Jäsenvaltioiden on asetettava kyseisen luettelo julkisesti saataville.

Komissio laatii luettelon kyseisistä oikeutetuista yksiköistä ja asettaa sen julkisesti saataville. Komissio päivittää luettelon aina, kun komissiolle ilmoitetaan muutoksista jäsenvaltioiden oikeutettujen yksiköiden luetteloon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot oikeutetuista yksiköistä, jotka jäsenvaltiot ovat etukäteen nimenneet kotimaisten edustajakanteiden nostamista varten, asetetaan julkisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden on arvioitava vähintään joka viides vuosi sitä, täyttävätkö oikeutetut yksiköt edelleen 4 artiklan 3 kohdassa luetellut vaatimukset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeutettu yksikkö menettää asemansa, jos se ei enää täytä yhtä tai useampaa vaatimusta.

4. Jos jäsenvaltio tai komissio asettaa kyseenalaiseksi, täyttääkö oikeutettu yksikkö 4 artiklan 3 kohdassa luetellut vaatimukset, jäsenvaltion, joka on nimennyt kyseisen oikeutetun yksikön, on tutkittava asia. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on peruutettava kyseisen oikeutetun yksikön nimeäminen, jos se ei enää täytä yhtä tai useampaa vaatimusta. Edustajakanteessa vastaajana olevalla elinkeinonharjoittajalla on oltava mahdollisuus asettaa tuomioistuimessa tai hallintoviranomaisessa perustellusti kyseenalaiseksi, täyttääkö oikeutettu yksikkö 4 artiklan 3 kohdassa luetellut vaatimukset.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallisia yhteyspisteitä 4 kohdassa tarkoitettuja tilanteita varten ja ilmoitettava kyseisten yhteyspisteiden nimet ja yhteystiedot komissiolle. Komissio laatii luettelon kyseisistä yhteyspisteistä ja asettaa sen jäsenvaltioiden saataville.

▼B*6 artikla***Rajat ylittävien edustajakanteiden nostaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jossakin toisessa jäsenvaltiossa rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten etukäteen nimeytyt oikeutetut yksiköt voivat nostaa tällaisia edustajakanteita niiden tuomioistuimissa tai hallintoviranomaisissa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin kun 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu väitetty unionin oikeuden rikkominen vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa kuluttajiin eri jäsenvaltioissa, useat oikeutetut yksiköt eri jäsenvaltioista voivat nostaa edustajakanteen jäsenvaltion tuomioistuimissa tai hallintoviranomaisissa kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi eri jäsenvaltioissa.
3. Tuomioistuinten ja hallintoviranomaisten on hyväksyttävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo osoitukseksi oikeutetun yksikön oikeudesta nostaa rajat ylittävä edustajakante, mikä ei kuitenkaan rajoita asiaa käsittelevän tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen oikeutta tutkia, onko oikeutetulla yksiköllä sääntömääräisen tarkoituksensa perusteella oikeus ryhtyä toimiin tietyssä tapauksessa.

*7 artikla***Edustajakanteet**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 artiklan mukaisesti nimetyt oikeutetut yksiköt voivat nostaa niiden tuomioistuimissa tai hallintoviranomaisissa tässä direktiivissä säädettyjä edustajakanteita.
2. Kun oikeutettu yksikkö nostaa edustajakanteen, sen on toimitettava tuomioistuimelle tai hallintoviranomaiselle riittävät tiedot kuluttajista, joita edustajakante koskee.
3. Tuomioistuinten tai hallintoviranomaisten on arvioitava, voidaanko yksittäinen edustajakante ottaa tutkittavaksi tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeutetut yksiköt voivat hakea ainakin seuraavia toimenpiteitä:
 - a) kieltotoimenpiteet;
 - b) hyvitystoimenpiteet.
5. Jäsenvaltiot voivat sallia oikeutettujen yksiköiden hakea tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä samalla edustajakanteella. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseiset toimenpiteet sisällytetään samaan päätökseen.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeutetut yksiköt edustavat kuluttajien etuja edustajakanteissa ja että kyseisillä oikeutetuilla yksiköillä on käsittelyssä kantajan oikeudet ja velvollisuudet. Kuluttajien, joita edustajakante koskee, on voitava hyötyä 4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

▼B

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimet tai hallintoviranomaiset voivat hylätä ilmeisen perusteettomat kanteet mahdollisimman varhaisessa käsittelyvaiheessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

*8 artikla***Kieltotoimenpiteet**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetut kieltotoimenpiteet ovat käytettävissä seuraavassa muodossa:

- a) väliaikainen toimenpide, jolla lopetetaan menettely tai tarvittaessa kielletään menettely, jos kyseisen menettelyn on katsottu muodostavan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenloukkauksen;
- b) lopullinen toimenpide, jolla lopetetaan menettely tai tarvittaessa kielletään menettely, jos kyseisen menettelyn on katsottu muodostavan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenloukkauksen.

2. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen voi sisältyä

- a) toimenpide, jolla vahvistetaan, että menettely muodostaa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenloukkauksen; ja
- b) velvollisuus julkaista toimenpidettä koskeva päätös kokonaan tai osittain tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen asianmukaiseksi katsomassa muodossa tai velvollisuus julkaista oikaisuilmoitus.

3. Jotta oikeutettu yksikkö voi hakea kieltotoimenpidettä, yksittäisiltä kuluttajilta ei saa edellyttää sen ilmaisemista, haluavatko he, että kyseinen oikeutettu yksikkö edustaa heitä. Oikeutetulta yksiköltä ei saa edellyttää näytön esittämistä

- a) niille yksittäisille kuluttajille aiheutuneesta todellisesta vahingosta, joita 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeudenloukkaus koskee; tai
- b) elinkeinonharjoittajan tahallisuudesta tai huolimattomuudesta.

4. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön säännöksiä kansallisessa lainsäädännössään tai pitää voimassa kansallisen lainsäädännön säännöksiä, joiden mukaan oikeutettu yksikkö voi hakea 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kieltotoimenpiteitä vasta, kun se on aloittanut neuvottelut asianomaisen elinkeinonharjoittajan kanssa tarkoituksena saada kyseinen elinkeinonharjoittaja lopettamaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeudenloukkaus. Jos elinkeinonharjoittaja ei kahden viikon kuluessa neuvottelupyynnön vastaanottamisesta lopeta oikeudenloukkausta, oikeutettu yksikkö voi viivytyksettä nostaa kieltotoimenpidettä koskevan edustajakanteen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaiset kansallisen lainsäädännön säännökset. Komissio varmistaa, että kyseiset tiedot ovat julkisesti saatavilla.

*9 artikla***Hyvitystoimenpiteet**

1. Hyvitystoimenpiteellä elinkeinonharjoittaja on velvoitettava tarjoamaan kuluttajille, joita kanne koskee, hyvitystä esimerkiksi maksamalla vahingonkorvausta, korjaamalla tai vaihtamalla tavara, alentamalla hintaa, purkamalla sopimuksen tai palauttamalla maksetun kauppahinnan tarpeen mukaan ja unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, miten ja missä vaiheessa hyvitystoimenpiteitä koskevaa edustajakannetta yksittäiset kuluttajat, joita kyseinen edustajakanne koskee, voivat asianmukaisen aikarajan puitteissa ja sen jälkeen kun kyseinen edustajakanne on nostettu, nimenomaisesti tai hiljaisesti ilmaista, haluavatko he, että oikeutettu yksikkö edustaa heitä kyseisessä edustajakanteessa ja että edustajakanteen lopputulos sitoo heitä.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksittäisten kuluttajien, joiden tavanomainen asuinpaikka ei ole sen tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen jäsenvaltiossa, jossa edustajakanne on nostettu, on nimenomaisesti ilmaistava haluavansa tulla edustetuiksi kyseisessä edustajakanteessa, jotta kyseisen edustajakanteen lopputulos sitoisi kyseisiä kuluttajia.
4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt varmistaakseen, että kuluttajat, jotka ovat nimenomaisesti tai hiljaisesti ilmaisseet haluavansa tulla edustetuiksi edustajakanteessa, eivät voi olla edustettuina muissa edustajakanteissa, jotka koskevat samaa asiaa ja joissa vastaajana on sama elinkeinonharjoittaja, ja etteivät he voi erikseen nostaa kanteita, jotka koskevat samaa asiaa ja joissa vastaajana on sama elinkeinonharjoittaja. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että kuluttajat eivät saa korvausta useammin kuin kerran samasta asiasta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan.
5. Jos hyvitystoimenpiteessä ei eritellä yksittäisiä kuluttajia, joilla on oikeus hyötyä hyvitystoimenpiteellä määrätyistä hyvityksistä, siinä on vähintään kuvailtava niiden kuluttajien ryhmä, joilla on oikeus hyötyä kyseisistä hyvityksistä.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyvitystoimenpide oikeuttaa kuluttajat saamaan kyseisen hyvitystoimenpiteen tarjoamat hyvitykset tarvitsematta nostaa erillistä kannetta.
7. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tai pidettävä voimassa säännöt, jotka koskevat määräaikoja, joiden mukaisesti yksittäiset kuluttajat voivat hyötyä hyvitystoimenpiteistä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä sellaisten jäljellä olevien hyvitykseksi tarkoitettujen varojen kohteesta, joita ei peritä asetetuissa määräajoissa.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeutetut yksiköt voivat nostaa hyvitystoimenpiteitä koskevia edustajakanteita ilman, että tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen on tarvinnut aikaisemmin vahvistaa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeudenloukkaus erillisessä menettelyssä.
9. Edustajakanteen johdosta toteutetuilla hyvitystoimenpiteillä määrätyt hyvitykset eivät vaikuta muiden unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuluttajien saatavilla oleviin hyvityksiin, joita kyseinen edustajakanne ei koskenut.

▼B*10 artikla***Hyvitystoimenpiteitä koskevien edustajakanteiden rahoitus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos hyvitystoimenpiteitä koskevan edustajakanteen rahoittajana on kolmas osapuoli, sikäli kuin se on kansallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua, eturistiriidat estetään ja että sellaisten kolmansien osapuolien rahoitus, joilla on taloudellinen intressi hyvitystoimenpiteitä koskevan edustajakanteen nostamiseen tai lopputulokseen, ei suuntaa edustajakannetta pois kuluttajien yhteisten etujen suojaamisesta.
2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että
 - a) kolmas osapuoli ei vaikuta epäasianmukaisesti päätöksiin, joita oikeutetut yksiköt tekevät edustajakanteen yhteydessä, mukaan lukien sovintoratkaisuja koskevat päätökset, kuluttajien, joita edustajakanne koskee, yhteisten etujen kannalta haitallisella tavalla;
 - b) edustajakannetta ei nosteta sellaista vastaajaa vastaan, joka on rahoittajan kilpailija, tai sellaista vastaajaa vastaan, josta rahoittaja on riippuvainen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyvitystoimenpiteitä koskevia edustajakanteita käsittelevillä tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla on oikeus arvioida, noudatetaanko 1 ja 2 kohtaa tapauksissa, joissa tällaisen noudattamisen suhteen ilmenee perusteltuja epäilyjä. Tätä varten oikeutettujen yksiköiden on luovutettava tuomioistuimelle tai hallintoviranomaiselle rahoitus selvitys, jossa luetellaan edustajakanteen tueksi käytettyjen varojen lähteet.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla on 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi oikeus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, esimerkiksi vaatia, että oikeutettu yksikkö kieltäytyy asiaankuuluvasta rahoituksesta tai muuttaa sitä, ja tarvittaessa evätä oikeutetun yksikön kanneoikeus tietyssä edustajakanteessa. Jos oikeutetun yksikön kanneoikeus evätään tietyssä edustajakanteessa, tämä ei saa vaikuttaa niiden kuluttajien oikeuksiin, joita kyseinen edustajakanne koskee.

*11 artikla***Hyvitystä koskevat sovintoratkaisut**

1. Sovintoratkaisujen hyväksymistä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyvitystoimenpidettä koskevassa edustajakanteessa
 - a) oikeutettu yksikkö ja elinkeinonharjoittaja voivat yhdessä ehdottaa tuomioistuimelle tai hallintoviranomaiselle sovintoratkaisua, joka koskee hyvityksen antamista kuluttajille, joita edustajakanne koskee; tai
 - b) tuomioistuin tai hallintoviranomainen voi oikeutettua yksikköä ja elinkeinonharjoittajaa kuultuaan kehottaa oikeutettua yksikköä ja elinkeinonharjoittajaa pyrkimään hyvitystä koskevaan sovintoratkaisuun kohtuullisen määräajan kuluessa.

▼B

2. Tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen on tarkastettava 1 kohdassa tarkoitetut sovintoratkaisut. Tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen on arvioitava, onko sen kieltäytyttävä hyväksymästä sovintoratkaisusta, joka on kansallisen lainsäädännön pakottavien säännösten vastainen tai joka sisältää ehtoja, joita ei voida panna täytäntöön, kun otetaan huomioon kaikkien asianosaisten ja erityisesti kuluttajien, joita sovintoratkaisu koskee, oikeudet ja edut. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden perusteella tuomioistuin tai hallintoviranomainen voi kieltäytyä hyväksymästä sovintoratkaisua sillä perusteella, että sovintoratkaisu on epäoikeudenmukainen.

3. Jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen ei hyväksy sovintoratkaisua, sen on jatkettava asianomaisen edustajakanteen käsittelyä.

4. Hyväksytyjen sovintoratkaisujen on oltava oikeutettua yksikköä, elinkeinonharjoittajaa ja yksittäisiä kuluttajia, joita sovintoratkaisu koskee, sitovia.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joissa yksittäisille kuluttajille, joita edustajakanne ja myöhempi sovintoratkaisu koskevat, annetaan mahdollisuus hyväksyä tai hylätä 1 kohdassa tarkoitettujen sovintoratkaisujen sitovuus omalta osaltaan.

5. Hyvityksellä, joka on saatu 2 kohdan mukaisen hyväksytyyn sovintoratkaisun nojalla, ei ole vaikutusta muihin unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuluttajien saatavilla oleviin hyvityksiin, joita kyseinen sovintoratkaisu ei koskenut.

*12 artikla***Hyvitystoimenpiteitä koskevan edustajakanteen kulujen jakaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyvitystoimenpiteitä koskevissa edustajakanteissa hävinnyt asianosainen veloitetaan korvaamaan voittaneen asianosaisen oikeudenkäyntikulut noudattaen tuomioistuinmenettelyihin yleisesti sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä ja poikkeuksia.

2. Yksittäiset kuluttajat, joita hyvitystoimenpiteitä koskeva edustajakanne koskee, eivät saa joutua maksamaan oikeudenkäyntikuluja.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, yksittäinen kuluttaja, jota hyvitystoimenpiteitä koskeva edustajakanne koskee, voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa määrätä korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka aiheutuivat kyseisen yksittäisen kuluttajan tahallisesta tai tuottamuksellisesta toiminnasta.

*13 artikla***Edustajakanteita koskeva tiedottaminen**

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että oikeutetut yksiköt antavat, erityisesti verkkosivustollaan, tietoja

a) edustajakanteista, joita ne ovat päättäneet nostaa tuomioistuimessa tai hallintoviranomaisessa;

b) tuomioistuimessa tai hallintoviranomaisessa nostamiensa edustajakanteiden käsittelyn vaiheesta; sekä

▼B

c) edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen edustajakanteiden lopputulokista.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että kuluttajille, joita vireillä oleva hyvitystoimenpiteitä koskeva edustajakanne koskee, annetaan tietoja edustajakanteesta riittävän ajoissa ja asianmukaisin keinoin, jotta kyseiset kuluttajat voivat nimenomaisesti tai hiljaisesti ilmaista haluavansa tulla edustetuiksi kyseisessä edustajakanteessa 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja rajoittamatta tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen on vaadittava elinkeinonharjoittajaa tiedottamaan elinkeinonharjoittajan kustannuksella kuluttajille, joita edustajakanne koskee, lainvoimaisista päätöksistä, joissa on määrätty 7 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja mahdollisista 11 artiklassa tarkoitetuista hyväksytyistä sovintoratkaisuista, tapauksen olosuhteisiin soveltuvin keinoin ja tiettyjen määräaikojen kuluessa, mukaan lukien tarvittaessa tietojen antaminen henkilökohtaisesti kaikille kuluttajille, joita kanne koskee. Tätä velvoitetta ei saa soveltaa, jos asianomaisille kuluttajille ilmoitetaan lainvoimaisesta päätöksestä tai hyväksytystä sovintoratkaisusta muulla tavoin.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden nojalla elinkeinonharjoittajan vaaditaan antamaan tällaiset tiedot kuluttajille vain, jos oikeutettu yksikkö on sitä pyytänyt.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja tiedottamista koskevia vaatimuksia on sovellettava soveltuvin osin oikeutettuihin yksiköihin sellaisten lainvoimaisten päätösten osalta, jotka koskevat hyvitystoimenpiteitä koskevien edustajakanteiden tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittanut asianosainen voi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti periä takaisin kulut, jotka liittyvät kuluttajille tiedottamiseen edustajakanteen yhteydessä.

*14 artikla***Sähköiset tietokannat**

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisia sähköisiä tietokantoja, jotka ovat julkisesti saatavilla verkkosivustojen kautta ja joissa annetaan tietoja kotimaisten ja rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten etukäteen nimetyistä oikeutetuista yksiköistä ja yleisiä tietoja vireillä olevista ja päätökseen saatetuista edustajakanteista.

2. Jos jäsenvaltio perustaa 1 kohdassa tarkoitetun sähköisen tietokannan, sen on ilmoitettava komissiolle internetosoite, jossa kyseinen sähköinen tietokanta on saatavilla.

3. Komissio perustaa sähköisen tietokannan ja pitää sitä yllä seuraaviin tarkoituksiin:

a) kaikki 5 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 5 kohdassa sekä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot; ja

▼B

b) 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu oikeutettujen yksiköiden välinen yhteistyö.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sähköisen tietokannan on oltava suoraan seuraavien käytettävissä siinä määrin kuin se on asianmukaista:

a) 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut kansalliset yhteyspisteet;

b) tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset, kansallisen lainsäädännön niin vaatiessa;

c) jäsenvaltioiden kotimaisten edustajakanteiden ja rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten nimeämät oikeutetut yksiköt; ja

d) komissio.

Edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rajat ylittävien edustajakanteiden nostamista varten nimettyjä oikeutettuja yksiköitä koskevien tietojen, jotka jäsenvaltiot jakavat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa sähköisessä tietokannassa, on oltava julkisesti saatavilla.

*15 artikla***Lainvoimaisten päätösten vaikutukset**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki asianosaiset voivat käyttää todistusharkintaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti todistena minkä tahansa jäsenvaltion tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen lainvoimaista päätöstä, joka koskee kuluttajien yhteisiä etuja vahingoittavan oikeudenloukkauksen olemassaoloa, minkä tahansa muun sellaisen kanteen yhteydessä, jolla haetaan hyvitystoimenpiteitä niiden kansallisissa tuomioistuimissa tai hallintoviranomaisissa samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan saman menettelyn perusteella.

*16 artikla***Vanhentumisajat**

1. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistettava, että vireillä oleva, 8 artiklassa tarkoitettuja kieltotoimenpiteitä koskeva edustajakanne lykkää tai keskeyttää sovellettavia vanhentumisajkoja niiden kuluttajien osalta, joita kyseinen edustajakanne koskee, jotta kyseisiä kuluttajia ei estetä nostamasta myöhemmin hyvitystoimenpiteitä koskevaa kannetta 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta väitetystä oikeudenloukkauksesta, siksi että sovellettavat vanhentumisajat umpeutuivat kyseisiä kieltotoimenpiteitä koskevien edustajakanteiden käsittelyn aikana.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että vireillä oleva, 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hyvitystoimenpiteitä koskeva edustajakanne lykkää tai keskeyttää sovellettavat vanhentumisajat niiden kuluttajien osalta, joita kyseinen edustajakanne koskee.

▼B*17 artikla***Menettelyn tarkoituksenmukaisuus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 8 artiklassa tarkoitettuja kieltotoimenpiteitä koskevat edustajakanteet käsitellään tarkoituksenmukaisella tavalla.
2. Edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kieltotoimenpiteitä koskevat edustajakanteet on tarvittaessa käsiteltävä summaarisessa menettelyssä.

*18 artikla***Todisteiden esittäminen**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun oikeutettu yksikkö on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olevat, edustajakannetta tukevat todisteet sekä ilmaissut, että vastaajan tai kolmannen osapuolen hallussa on lisätodisteita, tuomioistuin tai hallintoviranomainen voi kyseisen oikeutetun yksikön pyynnöstä kansallisen prosessioikeuden mukaisesti sekä ottaen huomioon sovellettavat unionin ja kansalliset salassapitosäännöt ja suhteellisuusperiaatteen määrätä vastaajan tai kolmannen osapuolen esittämään tällaiset todisteet. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuin tai hallintoviranomainen voi vastaajan pyynnöstä myös määrätä oikeutetun yksikön tai kolmannen osapuolen esittämään asiaankuuluvia todisteita kansallisen prosessioikeuden mukaisesti.

*19 artikla***Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraavien noudattamatta jättämiseen tai noudattamisesta kieltäytymiseen sovellettavista seuraamuksista:
 - a) 8 artiklan 1 kohdassa tai 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kieltotoimenpide; tai
 - b) 13 artiklan 3 kohdassa tai 18 artiklassa tarkoitetut velvollisuudet.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kyseisten sääntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksina voidaan muun muassa määrätä sakkoja.

*20 artikla***Oikeutetuille yksiköille annettava tuki**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joiden tavoitteena on varmistaa, että edustajakanteisiin liittyvät oikeudenkäyntikulut eivät estä oikeutettuja yksiköitä tosiasiallisesti käyttämästä oikeuttaan hakea 7 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi julkinen rahoitus, mukaan lukien rakenteellinen tuki oikeutetuille yksiköille, tuomioistuinten tai hallintoviranomaisten maksujen alentaminen, tai oikeusavun saatavuus.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden mukaan oikeutetut yksiköt saavat vaatia niitä kuluttajia, jotka ovat ilmaisseet haluavansa, että oikeutettu yksikkö edustaa heitä tietyssä hyvitystoimenpiteitä koskevassa edustajakanteessa, maksamaan kohtuullisen liittymismaksun tai vastaavan maksun osallistuakseen kyseiseen edustajakanteeseen.

4. Jäsenvaltioiden ja komission on tuettava ja edistettävä oikeutettujen yksiköiden välistä yhteistyötä ja 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kotimaisten oikeudenloukkausten ja rajat ylittävien oikeudenloukkausten käsittelemistä koskevien parhaiden käytäntöjensä ja kokemustensa vaihtamista ja levittämistä.

3 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*21 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan 25 päivästä kesäkuuta 2023 direktiivi 2009/22/EY, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 22 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*22 artikla***Siirtymäsäännökset**

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, edustajakanteisiin, jotka on nostettu 25 päivänä kesäkuuta 2023 tai sen jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla direktiivi 2009/22/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, edustajakanteisiin, jotka on nostettu ennen 25 päivää kesäkuuta 2023.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaikojen lykkäämisiä tai keskeyttämisiä koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla 16 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovelletaan ainoastaan hyvitystä koskeviin vaatimuksiin, jotka perustuvat 25 päivänä kesäkuuta 2023 tai sen jälkeen tapahtuneisiin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin oikeudenloukkauksiin. Tämä ei saa estää vanhentumisaikojen lykkäämisiä tai keskeyttämisiä koskevien kansallisten säännösten, joita sovellettiin ennen 25 päivää kesäkuuta 2023, soveltamista hyvitystä koskeviin vaatimuksiin, jotka perustuvat ennen kyseistä päivää tapahtuneisiin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin oikeudenloukkauksiin.

*23 artikla***Seuranta ja arviointi**

1. Komissio toteuttaa aikaisintaan 26 päivänä kesäkuuta 2028 tämän direktiivin arvioinnin ja esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä havainnoista. Arviointi toteutetaan paremmasta sääntelystä annettujen komission

▼B

suuntaviivojen mukaisesti. Kertomuksessa komissio arvioi erityisesti tämän direktiivin soveltamisalaa, sellaisena kuin siitä on säädetty 2 artiklassa ja liitteessä I, sekä tämän direktiivin toimintaa ja tehokkuutta rajatyöttävissä tilanteissa, myös oikeusvarmuutta koskevilta osin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2027 ja vuosittain sen jälkeen 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen laatimista varten tarvittavat seuraavat tiedot:

- a) niiden edustajakanteiden määrä ja tyyppi, jotka niiden tuomioistuimissa tai hallintoviranomaisissa on saatettu päätökseen;
- b) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten tyyppi ja kyseisten edustajakanteiden osapuolet;
- c) kyseisten edustajakanteiden lopputulokset.

3. Komissio toteuttaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2028 arvioinnin siitä, voitaisiinko rajat ylittäviä edustajakanteita käsitellä parhaiten unionin tasolla perustamalla Euroopan oikeusasiamies kielto- ja hyvitystoimenpiteitä koskevia edustajakanteita varten, ja esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä havainnoistaan ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

*24 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2022. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 25 päivästä kesäkuuta 2023.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*25 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*26 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

LUETTELO 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA UNIONIN OIKEUDEN SÄÄNNÖKSISTÄ

- 1) Neuvoston direktiivi 85/374/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1985, tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29).
- 2) Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehtoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).
- 3) Neuvoston asetetus (EY) N:o 2027/97, annettu 9 päivänä lokakuuta 1997, lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuustapauksissa (EYVL L 285, 17.10.1997, s. 1).
- 4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisesta (EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27).
- 5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).
- 6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1): 5–7 artikla sekä 10 ja 11 artikla.
- 7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67): 86–90 artikla sekä 98 ja 100 artikla.
- 8) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4): 3 ja 5 artikla.
- 9) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51): 10 artikla ja IV luku.
- 10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37): 4–8 ja 13 artikla.
- 11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).
- 12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

▼B

- 13) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).
- 14) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).
- 15) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).
- 16) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36); 20 ja 22 artikla.
- 17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1).
- 18) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).
- 19) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).
- 20) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/122/EY, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomatuotteita, jälleenmyyntiä ja vaihtoa koskeviin sopimuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (EUVL L 33, 3.2.2009, s. 10).
- 21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3); 23 artikla.
- 22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1): 1–35 artikla.
- 23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).
- 24) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55): 3 artikla ja liite I.
- 25) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94): 3 artikla ja liite I.

▼B

- 26) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).
- 27) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10): 14 artikla ja liite I.
- 28) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II), (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1): 183–186 artikla.
- 29) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 392/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 24).
- 30) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).
- 31) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46): 4–6 artikla.
- 32) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59): 3–8 artikla ja 19–21 artikla.
- 33) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1): 9–11 artikla, 19–26 artikla ja 28 b artikla.
- 34) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1): 9–10 artikla.
- 35) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).
- 36) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).
- 37) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).
- 38) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).

▼B

- 39) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).
- 40) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1): 9–11 a artikla.
- 41) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).
- 42) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 531/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10).
- 43) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63): 13 artikla.
- 44) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetukset) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1): 14 artikla.
- 45) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitettuihin kiinteään asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).
- 46) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/31/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, muiden kuin automaattisten vaakojen asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 107).
- 47) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357).
- 48) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349): 23–29 artikla.
- 49) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).
- 50) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1286/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista (EUVL L 352, 9.12.2014, s. 1).

▼B

- 51) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 98).
- 51) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).
- 53) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta (EUVL L 326, 11.12.2015, s. 1).
- 54) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).
- 55) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/97, annettu 20 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusten tarjoamisesta (EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19): 17–24 artikla ja 28–30 artikla.
- 56) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).
- 57) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1): II luku.
- 58) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176): II luku.
- 59) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1128, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 1).
- 60) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1129, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 12).
- 61) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1131, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, rahamarkkinarahastoista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 8).
- 62) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1): 3–6 artikla.
- 63) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 601, 2.3.2018, s. 1): 3–5 artikla.

▼B

- 64) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36): 88 artikla ja 98–116 artikla sekä liitteet VI ja VIII.
- 65) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).
- 66) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

▼M1

- 67) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus 2022/1925, annettu 14 päivänä syyskuuta 2022, kilpailullisista ja oikeudenmukaisista markkinoista digitaalialalla ja direktiivien (EU) 2019/1937 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (digimarkkinasäädös) (EUVL L 265, 21.9.2022, s. 1).

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2009/22/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
-	2 artiklan 2 kohta
-	3 artikla
2 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta 7 artiklan 4 kohdan a alakohta
-	7 artiklan 2 ja 3 kohta 7 artiklan 4 kohdan b alakohta 7 artiklan 5, 6 ja 7 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 4 kohdan a alakohta 8 artiklan 1 kohta 17 artikla
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 4 kohdan a alakohta 8 artiklan 2 kohdan b alakohta 13 artiklan 1 kohdan c alakohta 13 artiklan 3 kohta
-	8 artiklan 2 kohdan a alakohta
-	8 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	19 artikla
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artikla	3 artiklan 4 kohta 4 artiklan 1 ja 2 kohta 4 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta 4 artiklan 6 ja 7 kohta
-	4 artiklan 3 kohdan c, d, e ja f alakohta 4 artiklan 4 ja 5 kohta
-	5 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta
4 artiklan 1 kohta	6 artikla
4 artiklan 2 ja 3 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artikla	8 artiklan 4 kohta
-	9 artikla
-	10 artikla
-	11 artikla
-	12 artikla
-	13 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta 13 artiklan 2, 4 ja 5 kohta

▼B

Direktiivi 2009/22/EY	Tämä direktiivi
-	14 artikla
-	15 artikla
-	16 artikla
-	18 artikla
6 artikla	23 artikla
7 artikla	1 artiklan 2 ja 3 kohta
8 artikla	24 artikla
-	20 artikla
9 artikla	21 artikla
-	22 artikla
10 artikla	25 artikla
11 artikla	26 artikla